

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7887

гр. София, 18.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 51 състав,
в закрито заседание на 18.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

като разгледа дело номер **8925** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.2 от АПК. Образувано е по жалба на Министерството на земеделието и храните, представлявано от К. В. - министър, срещу Решение № 03-РД/3794 от 10.08.2023г. на Зам.-изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие (ДФЗ), с което на жалбоподателя е наложена финансова корекция в размер на 92 382 лева без ДДС от размера на отпуснатата безвъзмездна финансова помощ по договор № 29/20/0/00148/2/02. С жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на решението за определяне на финансова корекция, поради това, че съгласно чл. 519, ал.1 от ГПК не се допуска изпълнение на парични вземания срещу държавни учреждения.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането е направено от надлежна страна по чл. 166, ал. 2 от АПК, поради което е процесуално допустимо. Разгледано по същество, същото е неоснователно.

Съгласно чл.27, ал.2 ЗУСЕФСУ оспорването на индивидуалните административни актове по този закон и на административните договори не спира тяхното изпълнение. Следователно, тъй като оспореното с жалбата решение за налагане на финансова корекция е индивидуален административен акт, издаден по реда на ЗУСЕФСУ, той подлежи на предварително изпълнение по силата на закона.

Съгласно 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Според ал.2 на чл.166, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна

или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

В настоящия случай жалбоподателят въобще не твърди значителни или трудно поправими вреди, които биха могли да настъпят от предварителното изпълнение на решението. Същият смесва понятието за предварително изпълнение на административен акт с понятието за принудително събиране на парични вземания от държавно учреждение. Става въпрос за две напълно различни процедури, чието изпълнение зависи от различни предпоставки и условия. Първото – обект на процесния случай, изисква наличието на две кумулативно дадени предпоставки-предварителното изпълнение да би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, поради нови обстоятелства, осъществили се след издаване на акта. Върху жалбоподателя, респективно и заявител на особеното искане в настоящото производство, лежи доказателствената тежест, с оглед защитата по чл.166 от АПК, за установяване наличието на тези две предпоставки. Видно от данните по делото, конкретни твърдения и доводи за настъпване на значителни или трудно поправими вреди не са формулирани, нито са представени доказателства за такива. Следователно първата предпоставка не е налице. Не е налице и втората определена от законодателя в кумулативност предпоставка- наличие на нови обстоятелства, настъпили след издаване на акта, взаимодействието между които обстоятелства и допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, да има за резултат значителна или трудно поправима вреда, засягаща правната сфера на оспорващия. Цитирането на една правна норма, дори тя да е относима, няма характера на факт, настъпил след издаване на административния акт.

Второто – като част от изпълнителното производство по реда на ГПК, касае принудително изпълнение на парични вземания срещу държавни учреждения, което се осъществява при наличие също на две предпоставки – издаден изпълнителен лист, предявен на финансовия орган на съответното учреждение. Тази процедура е напълно неприложима, доколкото става въпрос за публично вземане по смисъла на чл. 162, ал.2, т. 8 от ДОПК, породено от подлежащ на предварително изпълнение административен акт, който се изпълнява по реда на ДОПК (чл. 269, ал.1 от АПК). Независимо от това обаче, тя касае принудително (не доброволно) изпълнение, което започва след открито изпълнително производство и връчване на покана за доброволно изпълнение. В случая изпълнително производство дори не е открито, поради което възражението по чл. 519, ал.1 от ГПК е неотносимо.

По изложените съображения искането по чл. 166, ал. 2 от АПК като неоснователно следва да бъде отхвърлено. Жалбата следва да се изпрати за разглеждане на съответния съдия по материя, на когото е разпределена чрез системата за случайно разпределение.

Така мотивиран съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Министерството на земеделието и храните, представлявано от К. В. - министър, за спиране на Решение № 03-РД/3794 от 10.08.2023г. на Зам.-изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие (ДФЗ), с което на жалбоподателя е наложена финансова корекция в размер на 92 382 лева без ДДС от размера на отпуснатата безвъзмездна финансова помощ по договор №

29/20/0/00148/2/02.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаването му.

Делото да се изпрати на съответния съдия по материя, на когото е разпределена чрез системата за случайно разпределение, за разглеждане на жалбата по същество.

СЪДИЯ: